Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 26. januára 2017 *

„Odvolanie — Kartely — Belgický, nemecký, francúzsky, taliansky, holandský a rakúsky trh s kúpeľňovými doplnkami a príslušenstvom — Koordinácia predajných cien a výmena citlivých obchodných informácií — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — článok 23 ods. 2 — Horná hranica 10 % obratu — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006 — Povinnosť odôvodnenia — Zásada rovnosti zaobchádzania — Výkon neobmedzenej súdnej právomoci“

Vo veci C-637/13 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 27. novembra 2013,

Laufen Austria AG, so sídlom vo Wilhelmsburgu (Rakúsko), v zastúpení: E. Navarro Varona, abogada,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre a F. Jimeno Fernández, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: podpredseda Súdneho dvora A. Tizzano, vykonávajúci funkciu predsedu prvej komory, sudcovia M. Berger, E. Levits, S. Rodin (spravodajca) a F. Biltgen,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. septembra 2015,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: španielčina.

Rozsudok

1 Svojím odvolaním spoločnosť Laufen Austria AG navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. septembra 2013, Laufen Austria/Komisia (T-411/10, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2013:443), ktorým Všeobecný súd zamietol jej návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2010) 4185 v konečnom znení z 23. júna 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39092 – Kúpeľňové doplnky a príslušenstvo) (ďalej len „sporné rozhodnutie“), v rozsahu, v akom sa jej týka, alebo subsidiárne zníženie výšky pokuty, ktorá jej bola uložená v tomto rozhodnutí.

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 1/2003

2 Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) vo svojom článku 23 ods. 2 stanovuje:

„Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, keď úmyselne alebo z nedbalosti:

a) porušujú článok [101 alebo 102 ZFEÚ]…

…

Pokuta uložená každému podniku alebo združeniu podnikov [, ktoré sa podieľalo na porušení, – *neoficiálny preklad*] nepresiahne 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku.

…“

Usmernenia z roku 2006

3 Usmernenia k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2; ďalej len „usmernenia z roku 2006“) vo svojom bode 2 uvádzajú, že pokiaľ ide o stanovenie výšky pokút, „Komisia musí v prvom rade zohľadniť trvanie a závažnosť porušenia“, pričom „uložená pokuta nesmie presiahnuť limity uvedené v článku 23 ods. 2 v druhom a treťom pododseku [nariadenia č. 1/2003]“.

4 Bod 13 týchto usmernení uvádza:

„Pri stanovení základnej výšky uloženej pokuty bude Komisia vychádzať z hodnoty predaja tovaru alebo služieb podniku, s ktorými porušenie priamo alebo nepriamo… súvisí v príslušnej geografickej oblasti v rámci [Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP)]. Komisia obvykle použije na výpočet hodnotu predaja podniku počas posledného celého roku, v ktorom sa podnik podieľal na porušení.“

5 Bod 20 uvedených usmernení znie takto:

„Vyhodnotenie závažnosti sa vykoná na osobitne na každý typ porušenia prihliadajúc na všetky relevantné okolnosti prípadu.“

6 Bod 21 rovnakých usmernení uvádza:

„Vo väčšine prípadov sa zohľadňovaná časť hodnoty predaja stanoví na úrovni, ktorá môže dosiahnuť až 30 %.“

7 Podľa bodu 22 usmernení z roku 2006:

„Pri rozhodovaní o tom, či časť hodnoty predaja, ktorá sa má vziať do úvahy pre daný prípad by mala byť situovaná v hornej alebo v dolnej časti stupnice, Komisia zohľadní určitý počet ukazovateľov, napríklad povahu porušenia, kumulovaný podiel všetkých zúčastnených strán na trhu, geografický rozsah porušenia, uskutočnenie alebo neuskutočnenie porušenia.“

8 Bod 23 týchto usmernení uvádza:

„Medzi najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže patria svojou povahou horizontálne dohody… o stanovení cien, rozdelení trhu a obmedzení produkcie, ktoré sú zväčša tajné. Tieto by mali byť na základe politiky hospodárskej súťaže prísne sankcionované. Časť zohľadňovaných predajov [Zohľadňovaná časť predaja – *neoficiálny preklad*] u takýchto porušení sa teda obvykle bude nachádzať v hornej časti stupnice.“

9 Bod 25 uvedených usmernení stanovuje:

„Okrem toho, Komisia nezávisle od trvania účasti podniku na porušení zahrnie do základnej výšky pokuty sumu pohybujúcu sa medzi 15 % až 25 % hodnoty predaja podľa definície v časti A, aby podniky odradila od akejkoľvek účasti na horizontálnych dohodách o stanovení cien, rozdelení trhu a obmedzení produkcie. Komisia môže takisto uplatniť takúto dodatočnú sumu aj v prípade iných porušení. Komisia pri rozhodovaní o pomere hodnoty predaja, ktorý [časti hodnoty predaja, ktorá – *neoficiálny preklad*] sa má brať do úvahy v konkrétnom prípade zohľadní určitý počet faktorov, najmä tie, ktoré sú uvedené v bode 22.“

10 Bod 29 týchto usmernení uvádza:

„Komisia môže znížiť základnú výšku pokuty ak zistí existenciu poľahčujúcich okolností, napríklad:

— ak podnik dokáže, že ukončil porušenie hneď po prvom zásahu Komisie. Táto okolnosť sa nepoužije v prípade dohôd alebo praktík tajnej povahy (najmä kartelov);

— ak podnik dokáže, že porušenie bolo spáchané z nedbalosti;

— ak podnik dokáže, že jeho účasť na porušení je významne znížená a v dôsledku toho preukáže, že v dobe, keď bol stranou dohôd predstavujúcich porušenie, sa v skutočnosti vyhýbal ich uplatňovaniu a choval sa na trhu konkurenčným spôsobom. Samotná skutočnosť, že sa určitý podnik podieľal na porušení v kratšom časovom období ako ostatné podniky sa nebude považovať za poľahčujúcu okolnosť, pretože táto okolnosť je už zohľadnená vo výške pokuty [v základnej sume – *neoficiálny preklad*];

— ak dotknutý podnik účinne spolupracuje s Komisiou nad rámec oznámenia [o] zhovievavosti a zákonom stanovenej povinnosti spolupráce;

— ak protikonkurenčné správanie bolo povolené, alebo podporované verejnými orgánmi alebo predpismi. …“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

11 Okolnosti predchádzajúce sporu boli opísané v bodoch 1 až 27 napadnutého rozsudku a možno ich zhrnúť takto.

12 Laufen Austria v čase vzniku skutkových okolností, ktoré sú predmetom konštatovaného porušenia, vyrábala pod svojimi vlastnými značkami keramiku, ktorú aj predávala, rovnako ako výrobky vyrobené jej konkurentmi. Jej predaj sa sústreďoval najmä v Rakúsku a v menšom rozsahu v Nemecku. Dňa 29. októbra 1999 nadobudla spoločnosť Roca Sanitario SA ako materská spoločnosť skupiny spoločností podnikajúcich v oblasti kúpeľňových doplnkov a príslušenstva (ďalej len „skupina Roca“) vlastníctvo skupiny, na čele ktorej sa nachádzala švajčiarska spoločnosť Keramik Holding AG vlastniaca celé základné imanie spoločnosti Laufen Austria.

13 Dňa 15. júla 2004 spoločnosť Masco Corp. a jej dcérske spoločnosti, medzi ktoré patrí Hansgrohe AG, ktorá vyrába vodovodné batérie, a Hüppe GmbH, ktorá vyrába sprchové kúty, informovali Komisiu o existencii kartelu v odvetví kúpeľňových doplnkov a príslušenstva a požiadali o oslobodenie od pokút podľa oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155, ďalej len „oznámenie o spolupráci z roku 2002“) alebo, v prípade zamietnutia, o zníženie výšky pokút, ktoré by im mohli byť uložené.

14 Komisia vykonala 9. a 10. novembra 2004 neohlásené kontroly v priestoroch viacerých spoločností a vnútroštátnych profesijných združení vykonávajúcich činnosť v odvetví kúpeľňových doplnkov a príslušenstva. Po tom, čo Komisia v období od 15. novembra 2005 do 16. mája 2006 zaslala žiadosti o informácie uvedeným spoločnostiam a združeniam vrátane spoločností Roca SARL (ďalej len „Roca“) a Laufen Austria, prijala 26. marca 2007 oznámenie o výhradách. To bolo oznámené *inter alia* odvolateľke.

15 Dňa 17. januára 2006 Roca požiadala vo svojom vlastnom mene, ako aj v mene skupiny, do ktorej patrí Laufen Austria, keďže prebrala aktivity tejto spoločnosti vo Francúzsku, o oslobodenie od pokút podľa oznámenia o spolupráci z roku 2002 alebo, v prípade zamietnutia, o zníženie výšky pokút, ktoré jej môžu byť uložené.

16 Po vypočutí, ktoré sa uskutočnilo od 12. do 14. novembra 2007, po zaslaní listu z 9. júla 2009, v ktorom sa uvádzajú skutkové okolnosti, viacerým spoločnostiam vrátane odvolateľky, ako aj po zaslaní žiadosti o doplňujúce informácie *inter alia* odvolateľke, prijala Komisia 23. júna 2010 napadnuté rozhodnutie, v ktorom konštatovala existenciu porušenia článku 101 ods. 1 ZFEÚ a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3; ďalej len „Dohoda o EHP“) v odvetví kúpeľňových doplnkov a príslušenstva. Toto porušenie, na ktorom sa podieľalo 17 podnikov, prebiehalo v rozličných obdobiach medzi 16. októbrom 1992 a 9. novembrom 2004 formou celku protisúťažných dohôd alebo zosúladených postupov na belgickom, nemeckom, francúzskom, talianskom, holandskom a rakúskom území. Výrobky dotknuté kartelom sú kúpeľňové doplnky a príslušenstvo patriace do jednej z týchto troch podskupín výrobkov: vodovodné batérie, sprchové kúty a príslušenstvo, ako aj keramika (ďalej len „tri podskupiny výrobkov“).

17 Komisia osobitne poukázala na existenciu vnútroštátnych profesijných združení, ktorých členovia vyvíjali aktivity týkajúce sa všetkých troch podskupín výrobkov, ktoré nazvala „koordinačnými subjektmi“, na existenciu vnútroštátnych profesijných združení pozostávajúcich z členov, ktorých činnosť sa týkala minimálne dvoch z týchto troch podskupín, ktoré nazvala „viacvýrobkové združenia“, ako aj na existenciu špecializovaných združení pozostávajúcich z členov, ktorých činnosť sa týkala jednej z týchto troch podskupín. Napokon konštatovala prítomnosť hlavnej skupiny podnikov, ktorá pôsobila v rámci kartelu v rôznych členských štátoch, ako aj v rámci koordinačných subjektov a viacvýrobkových združení.

18 Pokiaľ ide o účasť skupiny Roca na konštatovanom porušení, Komisia sa domnievala, že táto skupina vedela o porušení týkajúcom sa troch podskupín výrobkov. Pokiaľ však ide o geografický rozsah kartelu, Komisia konštatovala, že nemožno vychádzať z toho, že by skupina Roca vedela o jeho celkovom rozsahu, ale je potrebné domnievať sa, že vedela len o zosúladenom správaní, ktoré sa uskutočňovalo vo Francúzsku a v Rakúsku.

19 Komisia preto v článku 1 ods. 3 sporného rozhodnutia konštatovala, že Laufen Austria, Roca Sanitario a Roca porušili článok 101 ods. 1 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa zúčastnili na pokračujúcej dohode alebo zosúladených postupoch v odvetví kúpeľňových doplnkov a príslušenstva na území Francúzska a Rakúska.

20 Na účely stanovenia výšky pokuty uloženej každej spoločnosti vychádzala Komisia z usmernení z roku 2006.

21 V prvom rade Komisia určila základnú sumu pokuty. Na tento účel spresnila, že základná suma pokuty vychádza v prípade každej spoločnosti z jej predajov podľa členských štátov, vynásobených počtom rokov jej účasti na konštatovanom porušení v každom z členských štátov a pre príslušnú podskupinu výrobkov, a to tak, aby sa zohľadnilo, že niektoré spoločnosti pôsobili len v niektorých členských štátoch alebo sa zaoberali len jednou z troch podskupín výrobkov.

22 Po tomto spresnení Komisia stanovila v zmysle bodov 20 až 23 usmernení z roku 2006 sadzbu koeficientu týkajúceho sa závažnosti konštatovaného porušenia (ďalej len „koeficient závažnosti porušenia“) vo výške 15 % z hodnoty predaja. V tejto súvislosti vzala do úvahy štyri kritériá na posúdenie uvedeného porušenia, a to spoločné podiely na trhu, ako aj povahu, geografický rozsah a prevedenie porušenia.

23 Komisia ďalej podľa bodu 24 usmernení z roku 2006 stanovila v prípade odvolateľky koeficient zohľadňujúci dĺžku trvania konštatovaného porušenia, ktorý sa má uplatniť na základnú sumu pokuty týkajúcu sa odvolateľky, na úrovni 10, čo zodpovedá účasti na porušení na rakúskom území v odvetví keramiky počas desiatich rokov.

24 Napokon s cieľom zaistiť odradzujúci účinok sporného rozhodnutia Komisia na základe ustanovení bodu 25 usmernení z roku 2006 a po zohľadnení štyroch bodov posúdenia uvedených v bode 22 tohto rozsudku zvýšila základnú sumu pokuty, pričom na hodnotu predaja uplatnila dodatočný koeficient (ďalej len „koeficient dodatočnej sumy“) na úrovni 15 %.

25 Z toho pre skupinu Roca vyplynula základná suma pokuty za zosúladené správanie týkajúce sa vodovodných batérií na francúzskom trhu vo výške 3 000 000 eur a základná suma pokuty za zosúladené správanie týkajúce sa keramiky vo výške 35 700 000 eur, z čoho 3 700 000 eur pripadá na francúzsky trh a 32 000 000 eur na rakúsky trh.

26 V druhom rade Komisia preskúmala existenciu priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností, ktoré by mohli odôvodniť úpravu základnej sumy pokuty. V prípade odvolateľky nezistila žiadnu priťažujúcu alebo poľahčujúcu okolnosť.

27 V treťom rade Komisia uplatnila hornú hranicu 10 % celkového obratu (ďalej len „horná hranica 10 %“) stanovenú v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003. Suma pokuty stanovenej pre skupinu Roca po uplatnení tejto hornej hranice bola 38 700 000 eur.

28 Vo štvrtom rade sa Komisia domnievala, že skupina Roca, do ktorej patrí aj odvolateľka, nebola oprávnená na priznanie zníženia sumy pokút na základe oznámenia o spolupráci z roku 2002. Podľa nej jednak dôkazy predložené touto skupinou nebolo možné považovať za také, ktoré by predstavovali značnú pridanú hodnotu v zmysle bodu 21 tohto oznámenia. Okrem toho uvedená skupina nepreukázala skutočné odhodlanie spolupracovať počas správneho konania.

29 S prihliadnutím na vyššie uvedené dospela Komisia v článku 1 ods. 3 sporného rozhodnutia k záveru, že odvolateľka porušila článok 101 ZFEÚ a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa v období od 12. októbra 1994 do 9. novembra 2004 zúčastnila na pokračujúcej dohode alebo zosúladených postupoch v odvetví kúpeľňových doplnkov a príslušenstva na území Francúzska a Rakúska.

30 Podľa článku 2 ods. 4 sporného rozhodnutia Komisia uložila odvolateľke pokutu vo výške 32 000 000 eur, z ktorej 17 700 000 eur jej bolo uložených spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Roca Sanitario.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

31 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 8. septembra 2010 podala Laufen Austria žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týka, alebo subsidiárne, o zníženie výšky pokuty, ktorá jej bola uložená.

32 Na podporu svojich návrhov na čiastočné zrušenie sporného rozhodnutia Laufen Austria uviedla šesť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod sa týkal pripísania zodpovednosti za protisúťažné konanie, ktoré sa vytýka spoločnosti Roca Sanitario. Druhý žalobný dôvod bol založený na použití hornej hranice 10 %. Tretí žalobný dôvod sa týkal posúdenia závažnosti porušenia spáchaného spoločnosťou Laufen Austria zo strany Komisie. Štvrtý žalobný dôvod bol založený na porušení zásad proporcionality a rovnosti zaobchádzania tým, že ako poľahčujúca okolnosť nebol zohľadnený kontext hospodárskej krízy. Piaty žalobný dôvod sa týkal nezohľadnenia tlaku, ktorý vyvíjali veľkoobchodníci, ako poľahčujúcej okolnosti. Šiesty žalobný dôvod bol založený na pochybení pri použití oznámenia o spolupráci z roku 2002 a usmernení z roku 2006.

33 V rámci svojho subsidiárneho návrhu na zníženie výšky pokuty Laufen Austria poukázala na nižší stupeň svojho zapojenia v konštatovanom porušení v porovnaní so zapojením iných zúčastnených, na nižšiu závažnosť jej účasti na spáchanom porušení, ako aj na úroveň jej spolupráce s Komisiou.

34 V napadnutom rozsudku Všeobecný súd zamietol šesť žalobných dôvodov uvedených odvolateľkou ako sčasti neprípustné, sčasti neúčinné a sčasti nedôvodné. Na základe uplatnenia svojej neobmedzenej súdnej právomoci konštatoval, že žiadna zo skutočností, na ktoré sa odvolávala odvolateľka, a ani žiaden dôvod verejného záujmu neodôvodňujú uplatnenie jeho neobmedzenej súdnej právomoci s cieľom znížiť odvolateľke uloženú pokutu.

35 Všeobecný súd preto zamietol žalobu spoločnosti Laufen Austria v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

36 Laufen Austria navrhuje, aby Súdny dvor:

— čiastočne zrušil napadnutý rozsudok,

— znížil pokutu, ktorá jej bola uložená, a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania,

37 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie a

— zaviazal spoločnosť Laufen Austria na náhradu trov konania.

O odvolaní

38 Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza dva odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia a zásady individualizácie sankcie, osobnej zodpovednosti, proporcionality a rovnosti zaobchádzania pri použití hornej hranice stanovenej v nariadení č. 1/2003. Druhý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd porušil zásady individualizácie sankcie a osobnej zodpovednosti, proporcionality, rovnosti zaobchádzania a ochrany legitímnej dôvery, ako aj povinnosť odôvodnenia, keď odmietol znížiť základnú sumu pokuty uloženej odvolateľke.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

39 Svojím prvým odvolacím dôvodom Laufen Austria v podstate tvrdí, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia a zásady individualizácie sankcie, osobnej zodpovednosti, proporcionality a rovnosti zaobchádzania tým, že v bodoch 148 až 154 napadnutého rozsudku pri výpočte hornej hranice 10 % stanovenej v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 zohľadnil sumu celkového obratu spoločnosti Roca Sanitario, a to aj za obdobie, počas ktorého bola za predmetné porušenie zodpovedná výlučne spoločnosť Laufen Austria.

40 Laufen Austria v tomto ohľade uvádza, že počas obdobia porušenia predchádzajúceho dňu, kedy Roca Sanitario nadobudla Keramik Holding, netvorila so spoločnosťou Roca Sanitario jednu hospodársku jednotku. Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že uvedená horná hranica má byť vypočítaná len na základe sumy obratu podniku zodpovedného za porušenie.

41 V dôsledku toho mal Všeobecný súd na účely výpočtu pokuty týkajúcej sa tohto obdobia uplatniť hornú hranicu 10 % len vo vzťahu k sume obratu samotnej spoločnosti Laufen Austria.

42 Všeobecný súd ďalej porušil svoju povinnosť odôvodnenia a zásadu rovnosti zaobchádzania, keď nezohľadnil ani skoršie rozhodnutia Komisie, a ani rozsudky Všeobecného súdu, v ktorých bola suma pokuty uloženej dcérskej spoločnosti za okolností porovnateľných s okolnosťami prejednávanej veci, vypočítaná vzhľadom na vlastné zdroje tejto dcérskej spoločnosti.

43 Komisia s tvrdeniami odvolateľky nesúhlasí.

Posúdenie Súdnym dvorom

44 Ako už Súdny dvor konštatoval, znenie článku 23 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1/2003 je jasné, pokiaľ ide o požiadavku, podľa ktorej „pokuta uložená každému podniku alebo združeniu podnikov [ktoré sa podieľalo na porušení, – *neoficiálny preklad*] nepresiahne 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku“ (rozsudok zo 4. septembra 2014, YKK a i./Komisia, C-408/12, EU:C:2014:2153, bod 58).

45 Pojem „podnik podieľajúci sa na porušení“ v zmysle uvedeného ustanovenia však musí byť nutne ten istý na účely uplatnenia článku 101 ZFEÚ, keďže tento pojem sa nemôže vykladať rozdielne na účely uloženia pokuty a na účely uplatnenia hornej hranice 10 % (rozsudok zo 4. septembra 2014, YKK a i./Komisia, C-408/12, EU:C:2014:2153, bod 59).

46 Pokiaľ teda podnik, ktorý Komisia považuje za zodpovedný za porušenie článku 101 ZFEÚ, kúpil iný podnik, v rámci ktorého si ako dcérska spoločnosť zachováva postavenie samostatného hospodárskeho subjektu, Komisia musí zohľadniť vlastný obrat každého z týchto hospodárskych subjektov za obdobie predchádzajúce uvedenej kúpe, aby na ne mohla uplatniť podľa potreby hornú hranicu 10 % (rozsudok zo 4. septembra 2014, YKK a i./Komisia, C-408/12, EU:C:2014:2153, bod 60).

47 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že cieľ, ktorý sleduje zavedenie hornej hranice 10 % obratu každého podniku, ktorý sa podieľal na porušení, v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, je najmä zamedziť, aby uloženie pokuty vo vyššej výške ako táto horná hranica prekročilo platobnú schopnosť podniku v čase, kedy je rozhodnuté o jeho zodpovednosti za porušenie a kedy mu Komisia uložila peňažnú sankciu (rozsudok zo 4. septembra 2014, YKK a i./Komisia, C-408/12, EU:C:2014:2153, bod 63).

48 Toto konštatovanie podporuje článok 23 ods. 2 druhý pododsek uvedeného nariadenia, ktorý pri hornej hranici 10 % vyžaduje, aby táto hranica bola vypočítaná na základe obratu v obchodnom roku predchádzajúcom rozhodnutiu Komisie o uložení sankcie za porušenie. Takáto požiadavka je tak riadne splnená, pokiaľ je táto horná hranica určená na základe samotného obratu dcérskej spoločnosti, pokiaľ ide o pokutu, ktorá jej je uložená výlučne s ohľadom na obdobie predchádzajúce jej nadobudnutiu materskou spoločnosťou. Z toho vyplýva, že za týchto okolností štrukturálny vývoj podniku zodpovedného ako hospodársky subjekt je v skutočnosti zohľadnený vo výpočte pokuty (rozsudok zo 4. septembra 2014, YKK a i./Komisia, C-408/12, EU:C:2014:2153, bod 64).

49 Vzhľadom na uvedené, keďže materská spoločnosť nemôže byť uznaná za zodpovednú za porušenie spáchané jej dcérskou spoločnosťou pred dátumom jej nadobudnutia, Komisia musí zohľadniť sumu obratu tejto dcérskej spoločnosti dosiahnutého počas hospodárskeho roka predchádzajúceho prijatiu rozhodnutia trestajúceho porušenie pri výpočte hornej hranice 10 %.

50 Preto sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 150 napadnutého rozsudku konštatoval, že ak sa rozlišuje prvé obdobie, za ktoré sa vyvodzuje výlučná zodpovednosť dcérskej spoločnosti za porušenie, a druhé obdobie, za ktoré sa vyvodzuje spoločná a nerozdielna zodpovednosť materskej spoločnosti a jej dcérskej spoločnosti za porušenie, článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 nevyžaduje, aby Komisia overila, či časť pokuty, za zaplatenie ktorej materská spoločnosť spoločne a nerozdielne nezodpovedá, presahuje hornú hranicu 10 % obratu samotnej dcérskej spoločnosti.

51 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných tvrdeniach uvedených odvolateľkou na podporu prvého odvolacieho dôvodu, najmä tých, ktoré sa týkajú porušenia povinnosti odôvodnenia, vyplýva z toho, čo bolo uvedené, že prvý odvolací dôvod je potrebné vyhlásiť za dôvodný. V dôsledku toho je potrebné zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že Komisia sa nedopustila žiadneho pochybenia, keď zohľadnila objem obratu skupiny Roca na účely výpočtu hornej hranice 10 % vo vzťahu k obdobiu, v akom bola za zodpovednú za porušenie uznaná len Laufen Austria.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

52 V druhom odvolacom dôvode Laufen Austria vytýka Všeobecnému súdu, že najmä v bodoch 164 až 193, ako aj v bodoch 259 až 261 napadnutého rozsudku porušil zásady individualizácie sankcie a osobnej zodpovednosti, proporcionality, rovnosti zaobchádzania a ochrany legitímnej dôvery, ako aj svoju povinnosť odôvodnenia, keď nevyvodil dôsledky z vlastného konštatovania, že závažnosť účasti na porušení, za ktoré bola pripísaná zodpovednosť spoločnosti Laufen Austria, bola nižšia ako v prípade ostatných účastníkov kartelu, a to najmä úpravou koeficientov „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“, ako aj znížením základnej sumy pokuty.

53 Laufen Austria po prvé tvrdí, že body 164 až 193 napadnutého rozsudku sú postihnuté nesprávnym právnym posúdením, keďže na účely určenia výšky pokuty nijako neberú do úvahy, že jej účasť na porušení bola menej závažná ako v prípade ostatných potrestaných podnikov. V tejto súvislosti napadnutý rozsudok, s výnimkou geografického rozsahu účasti na porušení, nerozlišuje medzi závažnosťou konania spoločnosti Laufen Austria a závažnosťou konania podnikov, ktoré tvorili „jadro“ zúčastnených podnikov, a to podľa povahy konania každého z nich. Všeobecný súd pritom mal v súlade so zásadou zákazu diskriminácie znížiť základnú sumu pokuty uloženej spoločnosti Laufen Austria a uplatniť na ňu nižšie koeficienty „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“ ako koeficienty, ktoré boli uplatnené na uvedené podniky, a vyvodiť dôsledky z toho, čo sám konštatoval v bodoch 187, 259 a 260 napadnutého rozsudku.

54 Po druhé dôvody uvedené v bodoch 186 a 260 napadnutého rozsudku sú v rozpore s judikatúrou, ktorá sa uplatňuje v oblasti zvyšovania pokút a nesprávne v nich bola uprednostnená zásada proporcionality pokút pred zásadou rovnosti zaobchádzania.

55 Po tretie konštatovaný nízky stupeň závažnosti účasti spoločnosti Laufen Austria na porušení mal byť v zmysle bodu 29 tretej zarážky usmernení z roku 2006 zohľadnený ako poľahčujúca okolnosť. V bodoch 189 až 191 napadnutého rozsudku však Všeobecný súd na základe príliš reštriktívneho a nesprávneho výkladu tohto ustanovenia odmietol akékoľvek zníženie pokuty na tomto základe.

56 Po štvrté Všeobecný súd porušil zásadu ochrany legitímnej dôvery a nesplnil svoju povinnosť odôvodnenia, keď v bode 183 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia sa neodklonila od metódy výpočtu výšky pokuty stanovenej v usmerneniach z roku 2006.

57 Komisia s tvrdeniami odvolateľky nesúhlasí. Okrem toho, hoci podľa Komisie Všeobecný súd oprávnene odmietol tvrdenia odvolateľky založené na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality, v podstate sa domnieva, že predpoklad, z ktorého Všeobecný súd vychádzal a podľa ktorého sa koeficienty „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“ uplatnené na odvolateľku, ktorá sa zúčastnila len na rakúskej časti daného porušenia, mali líšiť od koeficientov uplatnených na ostatných členov tohto kartelu, ktorí sa zúčastnili na porušení na území šiestich členských štátov a v súvislosti s tromi podskupinami výrobkov, je nesprávny. Komisia preto vyzýva Súdny dvor, aby odôvodnenie nahradil.

Posúdenie Súdnym dvorom

58 Na úvod je potrebné pripomenúť, že iba Všeobecný súd má právomoc preskúmať spôsob, akým Komisia v každom konkrétnom prípade posúdila závažnosť protiprávnych konaní. Cieľom posúdenia Súdneho dvora v rámci odvolania je na jednej strane preskúmať, akým spôsobom Všeobecný súd z právneho hľadiska správne zohľadnil všetky prvky podstatné pre posúdenie závažnosti konania vzhľadom na článok 101 ZFEÚ a článok 23 nariadenia č. 1/2003, a na strane druhej overiť, či Všeobecný súd odpovedal, z právneho hľadiska dostatočne, na všetky tvrdenia uvedené na podporu návrhu na zrušenie pokuty alebo na zníženie jej výšky (pozri najmä rozsudky zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, EU:C:1998:608, bod 128; z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 244; ako aj z 5. decembra 2013, Solvay Solexis/Komisia, C-449/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:802, bod 74).

59 Pokiaľ ide o výhradu spoločnosti Laufen Austria, ktorou v rámci druhého odvolacieho dôvodu vytýka Všeobecnému súdu, že tak pri preskúmaní zákonnosti sporného rozhodnutia v bodoch 164 až 193 napadnutého rozsudku, ako ani pri výkone svojej neobmedzenej súdnej právomoci pri určení pokuty v bodoch 258 až 261 tohto rozsudku nezohľadnil skutočnosť, že účasť odvolateľky na konštatovanom porušení je menej závažná ako v prípade podnikov, ktoré tvorili „jadro“ kartelu, je potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní o právnych otázkach v rámci odvolania neprináleží Súdnemu dvoru nahrádzať

z dôvodov spravodlivosti svojím posúdením posúdenie Všeobecného súdu, ktorý v rámci svojej neobmedzenej súdnej právomoci rozhoduje o výške pokút uložených podnikom za porušenie práva Únie týmito podnikmi (rozsudky z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 245, ako aj z 11 júla 2013, Gosselin Group/Komisia, C-429/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:463, bod 87).

60 Navyše treba tiež pripomenúť, že pri stanovení výšky pokút je potrebné zobrať do úvahy dĺžku trvania porušenia a všetky faktory, na ktoré treba prihliadať pri posúdení jeho závažnosti (rozsudky z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 240, ako aj z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:464, bod 98).

61 Medzi faktory, na ktoré treba prihliadať pri posúdení závažnosti porušení, patrí konanie každého podniku, úloha každého z nich pri vytvorení kartelu, zisk, ktorý mohli z neho mať, ich veľkosť a hodnota dotknutých tovarov, ako aj riziko, ktoré porušenia tohto typu predstavujú pre ciele Európskej únie (rozsudky z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 242, ako aj z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:464, bod 100).

62 Ako vyplýva z bodu 179 napadnutého rozsudku, v prejednávanej veci je nepochybné, že Laufen Austria sa zúčastňovala na porušení spočívajúcom v koordinácii zvyšovania budúcich cien, ďalej, že vzhľadom na jej účasť na rokovaniach koordinačného subjektu Arbeitskreis Sanitärindustrie, vedela o tom, že vecný rozsah tohto porušenia sa týkal troch podskupín výrobkov a že uvedené porušenie sa týkalo celého rakúskeho územia.

63 Všeobecný súd z toho vyvodil záver, že Komisia bola v súlade s bodmi 21 až 23 a 25 usmernení z roku 2006 oprávnená usúdiť, že koeficienty „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“ vo výške 15 %, sú primerané.

64 V tejto súvislosti bez toho, aby spochybnila skutkovú podstatu porušenia opísaného v napadnutom rozsudku, Laufen Austria vytýka Všeobecnému súdu, že nezohľadnil to, že táto spoločnosť nepatrila do „jadra“ kartelu, a to najmä preto, že sa nezúčastnila jeho založenia a udržiavania.

65 Aj za predpokladu, že by sa táto okolnosť potvrdila, v každom prípade nemôže preukázať, že Všeobecný súd mal dospieť k záveru, že koeficienty „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“ vo výške 15 % nie sú primerané alebo že sú príliš vysoké, keďže uvedená výška je odôvodnená samotnou povahou dotknutého porušenia, teda koordináciou zvyšovania cien. Takéto porušenie totiž patrí v zmysle bodov 23 a 25 usmernení z roku 2006 medzi najzávažnejšie obmedzenia hospodárskej súťaže a uvedená sadzba 15% je na stupnici sankcií najnižšou sadzbou za takéto porušenia podľa uvedených usmernení (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 2013, Ziegler/Komisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, body 124 a 125, ako aj z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:464, bod 125).

66 Všeobecný súd sa teda mohol v bodoch 179 a 258 napadnutého rozsudku oprávnene domnievať, že Komisia neporušila zásadu proporcionality, keď stanovila koeficienty „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“ vo výške 15 %, bez ohľadu na to, že geografický rozsah účasti odvolateľky na dotknutom porušení bol obmedzený len na rakúske územie.

67 V rozsahu, v akom Laufen Austria vytýka Všeobecnému súdu, že aj keď konštatoval, že jej účasť na porušení bola menej závažná ako v prípade ostatných účastníkov tohto kartelu, potvrdil v tomto ohľade uvedené koeficienty, a tým porušil zásadu rovnosti zaobchádzania, je potrebné konštatovať, že ako to v podstate uvádza Komisia, dôvody uvedené v bodoch 186 a 187, ako aj v bodoch 259 a 260 napadnutého rozsudku, podľa ktorých jednak porušenie pokrývajúce územie šiestich členských štátov a troch podskupín výrobkov je potrebné považovať za závažnejšie ako porušenie, o ktoré ide

v prejednávanej veci, ktoré bolo spáchané na území jediného členského štátu, a jednak podnikom, ktoré sa zúčastnili na prvom uvedenom porušení, mala byť len v dôsledku tejto skutočnosti uložená pokuta vypočítaná na základe vyšších koeficientov „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“ v porovnaní s tými, aké boli použité v prípade odvolateľky, sú postihnuté nesprávnym právnym posúdením.

68 Pokiaľ totiž ide o určenie koeficientov „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“, z bodov 22 a 25 usmernení z roku 2006 vyplýva, že je potrebné zobrať do úvahy určitý počet ukazovateľov, osobitne tie, ktoré sú uvedené v bode 22 týchto usmernení. Aj keď na posúdenie závažnosti porušenia a následne na stanovenie výšky pokuty, ktorá má byť uložená, je možné zohľadniť najmä geografický rozsah porušenia, len tá skutočnosť, že isté porušenie pokrýva väčší geografický rozsah ako iné, nepostačuje sama osebe na konečný záver o tom, že prvé z týchto porušení posúdené ako celok a osobitne vzhľadom na jeho povahu musí byť posúdené ako závažnejšie než druhé z nich, a teda odôvodňuje vyššie koeficienty „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“, než aké budú použité na výpočet pokuty uloženej za druhé z uvedených porušení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2014, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 178).

69 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že zásada rovnosti zaobchádzania predstavuje základnú zásadu práva Únie, zakotvenú v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že uvedená zásada vyžaduje, aby sa v porovnateľných situáciách nepostupovalo rozdielne a v rozdielnych situáciách rovnako, ak takýto postup nie je objektívne odôvodnený (pozri najmä rozsudok z 12. novembra 2014, Guardian Industries a Guardian Europe/Komisia, C-580/12, EU:C:2014:2363, bod 51).

70 Povinnosť dodržania zásady proporcionality má predovšetkým Všeobecný súd nielen v rámci výkonu jeho preskúmania zákonnosti rozhodnutia Komisie ukladajúceho pokuty, ale aj v rámci výkonu jeho neobmedzenej súdnej právomoci. Výkon takej právomoci pri stanovení výšky uložených pokút totiž nemôže viesť k diskriminácii medzi podnikmi, ktoré sa zúčastnili na dohode alebo zosúladenom postupe v rozpore s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2014, Komisia/Parker Hannifin Manufacturing a Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, bod 77).

71 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že na základe tej istej zásady nemusí k zohľadneniu rozdielov medzi podnikmi, ktoré sa zúčastnili toho istého kartelu, predovšetkým pokiaľ ide o geografický rozsah ich príslušných účastí, nevyhnutne dôjsť pri stanovovaní koeficientov „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“, ale môže sa tak stať v inom štádiu stanovenia pokuty, ako napríklad pri úprave základnej sumy podľa poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na základe bodov 28 a 29 usmernení z roku 2006 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 2013, Gosselin Group/Komisia, C-429/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:463, body 96 až 100, ako aj z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:464, body 104 a 105).

72 Ako poznamenala Komisia, také rozdiely sa tiež môžu odrážať prostredníctvom hodnoty predaja, z ktorej sa vychádza pri stanovení základnej sumy pokuty, pričom táto hodnota pre každý zúčastnený podnik odzrkadľuje význam jeho účasti na dotknutom porušení v súlade s bodom 13 usmernení z roku 2006, ktorý umožňuje vziať ako východiskový bod na stanovenie pokút sumu, ktorá odráža hospodársku dôležitosť porušenia, a podiel podniku na tomto porušení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2013, Team Relocations a i./Komisia, C-444/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:464, bod 76).

73 Preto keďže je nesporné, že základná suma pokuty uložená odvolateľke bola určená na základe hodnoty predaja uskutočneného odvolateľkou na rakúskom území, mohol Všeobecný súd v bodoch 186 a 187, ako aj v bodoch 259 a 260 napadnutého rozsudku bez porušenia zásady rovnosti zaobchádzania stanoviť koeficienty „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“ na 15 % tejto hodnoty.

74 Aj keď z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že odôvodnenie Všeobecného súdu v bodoch 186 a 187, ako aj v bodoch 259 a 260 napadnutého rozsudku je postihnuté nesprávnym právnym posúdením, je potrebné pripomenúť, že ak odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu vykazuje porušenie práva Únie, ale jeho

výroková časť sa napriek tomu zdá byť dôvodná z iných právnych dôvodov, takéto porušenie nemôže viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia a je potrebné vykonať nahradenie odôvodnenia rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. júna 1992, Lestelle/Komisia, C-30/91 P, EU:C:1992:252, bod 28, ako aj z 9. septembra 2008 FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 187 a citovanú judikatúru).

75 Ako vyplýva z dôvodov uvedených v bodoch 68 až 73 tohto rozsudku, ktorými je potrebné nahradiť odôvodnenie uvedené Všeobecným súdom, v prejednávanej veci ide o takýto prípad.

76 Preto je potrebné zamietnuť druhý odvolací dôvod v rozsahu, v akom vytýka Všeobecnému súdu nesprávne právne posúdenie, a najmä porušenie zásad proporcionality a rovnosti zaobchádzania spočívajúce v tom, že keďže Všeobecný súd na odvolateľku neuplatnil nižšie koeficienty „závažnosti porušenia“ a „dodatočnej sumy“ než tie, ktoré uplatnil na podniky, ktorých účasť na porušení bola najzávažnejšia, nezohľadnil v napadnutom rozsudku nižšiu závažnosť účasti odvolateľky na porušení.

77 Pokiaľ ide o výhradu založenú na tom, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia a zásadu ochrany legitímnej dôvery, keď v bode 183 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia sa neodklonila od metódy výpočtu výšky pokuty stanovenej v usmerneniach z roku 2006, je potrebné uviesť, že Všeobecný súd v bodoch 169 a 170 napadnutého rozsudku všeobecným spôsobom opísal túto metódu a v jeho bodoch 172 až 174 opísal jej uplatnenie v prejednávanej veci Komisiou.

78 Takáto výhrada preto nemôže uspieť.

79 Pokiaľ ide napokon o výhradu založenú na tom, že Všeobecný súd nezohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle bodu 29 tretej zarážky usmernení z roku 2006 nižšiu závažnosť účasti odvolateľky vo vzťahu k závažnosti účasti iných účastníkov, je nesporné, že Laufen Austria len uviedla, že jej účasť na konštatovanom porušení mala obmedzenú povahu.

80 V zmysle bodu 29 usmernení z roku 2006 však odvolateľka na to, aby jej mohlo byť priznané zníženie základnej sumy pokuty na základe takýchto poľahčujúcich okolností, mala preukázať, že sa v skutočnosti vyhýbala uplatňovaniu dotknutých dohôd predstavujúcich porušenie a správala sa na trhu konkurenčným spôsobom, čo však odvolateľka nijako nepreukázala, ako to uviedol aj Všeobecný súd v bode 191 napadnutého rozsudku.

81 V každom prípade však takéto posúdenie dôkazov, s výnimkou prípadu ich skreslenia, ktoré v prejednávanej veci nie je namietané, nemôže byť spochybňované v rámci odvolania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. januára 2011, MediaSaturn-Holding/ÚHVT, C-92/10 P, neuverejnený, EU:C:2011:15, bod 27; z 10. júla 2014, Grécko/Komisia, C-391/13 P, neuverejnený, EU:C:2014:2061, body 28 a 29, ako aj z 20. januára 2016, Toshiba Corporation/Komisia, C-373/14 P, EU:C:2016:26, bod 40).

82 Z uvedeného vyplýva, že výhradu založenú na preskúmaní poľahčujúcich okolností zo strany Všeobecného súdu v zmysle bodu 29 tretej zarážky usmernení z roku 2006 je potrebné zamietnuť.

83 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že druhý odvolací dôvod je potrebné zamietnuť.

O vrátení veci Všeobecnému súdu

84 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie ak Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu, môže buď sám vydať konečný rozsudok vo veci samej, ak to stav konania dovoľuje, alebo vrátiť vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie.

85 Keďže však v prejednávanej veci Súdny dvor nemá k dispozícii údaj o celkovom obrate spoločnosti Laufen Austria dosiahnutom v obchodnom roku predchádzajúcom vydaniu sporného rozhodnutia, spor nie je v takom stave, že by v ňom bolo možné rozhodnúť. Preto je potrebné túto vec vrátiť Všeobecnému súdu.

O trovách

86 Vzhľadom na to, že vec sa vracia Všeobecnému súdu, o trovách odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. septembra 2013, Laufen Austria/Komisia (T-411/10, EU:T:2013:443), sa zrušuje.**

2. **Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie na rozhodnutie o návrhu spoločnosti Laufen Austria AG na zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená.**

3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy